

Nr 463.

Av herr **Staxäng**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 219, angående förbättring av landsbygdens telefonförhållanden.*

Kungl. Maj:ts proposition nr 219 angående förbättring av landsbygdens telefonförhållanden bygger i huvudsak på det förslag i ärendet, som framlagts av 1944 års telefonkommitté. Av särskilt intresse för ett stort antal landsortsområden är förslaget rörande dels utvidgning av frikretsarna dels utökning av frisamtalsförmånerna. Man har därvid beaktat den särställning abonnenterna i gränstrakterna mellan de olika taxeområdena intaga, då deras intressen kunna vara inriktade, förutom åt det egna taxeområdet, även åt närbelägna stationer inom angränsande taxeområden. Anledningarna till detta kunna, som kommittén framhåller, vara många. Så sammanfalla exempelvis ej alltid handelsförbindelserna med kommunala och administrativa enheter.

Inom Göteborgs och Bohus län har kommittén föreslagit utökning av telefontrafikområdet inom öarna Orust och Tjörn med anknytning till Uddevalla centralstation med ökade frisamtal till närliggande växelstationer på fastlandet, bl. a. Lysekil. Liksom tidigare ha växelstationerna Kårehogen, Ellös och Gullholmen fria samtal med Lysekil, men dessutom föreslår kommittén, att abonnenterna inom Edshultshalls och Kåringöns telefonstationer skola erhålla samma förmån. Motiveringen är den livliga handelsförbindelsen mellan orterna i fråga. Dock torde det vara i hög grad berättigat att även Mollösunds telefonabbonenter erhålla samma förmån. Detta skärgårdssamhälle och stora fiskeläge har stor kontakt med Lysekil, och förbindelserna mellan de två samhällena torde utan tvivel ökas, sedan de under kriget starkt inskränkta sjöförbindelserna åter bli mera normala. Mollösunds kommunalfullmäktige ha också uttalat sig för den här föreslagna anordningen, för så vitt ej Mollösunds växelstation kunde få inbegripas i Göteborgs taxeområde. Vad som här sagts om Mollösund gäller också Hälleviksstrands växelstation.

Överhuvud taget torde det kunna ifrågasättas, om ej vidare delar av västra och nordvästra Orusts växelstationer i långt större utsträckning borde få fria samtal till Lysekil än vad som föreslagits av kommittén. Under krigsåren ha nämligen på grund av den inskränkta båttrafiken förbindelserna mellan Lysekil och nämnda områden avsevärt försämrats, vilket även

inverkat på telefontrafikens inriktning. En ändring i dessa förhållanden torde kunna förutses inträffa i och med förbättrade ång- och motorbåtsförbindelser mellan Lysekil och sagda Orustområden. Den föreslagna och av K. B. dömda vägen Lysekil-Fiskebäckskil-Orust torde också skapa helt andra förutsättningar för en livligare kommunikation mellan Lysekil och Orust. Den avlastning av den hittillsvarande starka beläggningen på Uddevalla lasarett, som sker genom det nya lasarettet i Lysekil, kommer även att medföra förbättrade sjukvårdsmöjligheter för angränsande trakter av västra Orust, varvid ett förbilligande av telefonsamtalen mellan dessa områden och Lysekil vore önskvärd.

Med hänvisning till vad här anförts får jag föreslå,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 219 måtte beakta ovan anförda synpunkter samt uttala sig för att Mollösunds och Hälleviksstrands växelstationer på Orust även måtte erhålla frisantal till Lysekils centralstation.

Stockholm den 25 april 1946.

Ernst V. Staxäng.
